

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
președinte – Petru Ursache,
judecători – Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți Ghenadie Eremciuc, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 noiembrie 2013 în cauza penală în privința lui

Cotenco Marcel Mihail,

născut la 29 ianuarie 1989, originar și domiciliat în or. Soroca, str. P. Halippa, nr. 3, ap. 15.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 06 septembrie 2012 - până la 17 decembrie 2012 (prima instanță);*
- 2. de la 14 ianuarie 2013 - până la 28 noiembrie 2013; (instanța de apel);*
- 3. de la 18 februarie 2014 - până la 26 martie 2014 (instanța de recurs ordinar).*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 17 decembrie 2012, Cotenco Marcel a fost achitat de învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Acțiunea civilă înaintată de Russu Marcel a fost respinsă ca nefondată.

2. De către organul de urmărire penală Cotenco Marcel a fost învinuit în aceia că, în una din zilele lunii decembrie 2011, urmărind scop de profit, prin înșelăciune și abuz de încredere, a dobândit de la Russu Marin automobilul de model „Opel Omega” cu nr/î SR BI – 015, cu condiția de al repara și ulterior de al înstrăina, iar suma de 900 Euro să o achite în rate într-

o perioadă de 6 luni, în realitate neavând intenția de a-și onora angajamentul asumat a înstrăinat automobilul în cauză unei persoane terțe, iar banii obținuți i-a însușit, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă de 14 220 lei.

3. Împotriva sentinței au declarat apel procurorul Corețchii Alexandru și partea vătămată Russu Marin, care au solicitat:

- procurorul, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, conform căreia:

Cotenco Marcel să fie condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 4 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de-a ocupa funcții privind gestionarea banilor pe un termen de 3 ani.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată să fie admisă în principiu.

În argumentarea soluției solicitate procurorul a menționat că instanța de fond nu a stabilit just circumstanțele cauzei, pronunțând o hotărâre ilegală. Consideră că partea acuzării a prezentat suficiente probe pertinente și concludente care pe deplin dovedesc vinovăția lui Cotenco Macel în comiterea infracțiunii imputate și anume: declarațiile părții vătămate Russu Marcel și a martorilor Șevciuc Denis, Șevciuc Ghenadie, Mardari Tudor, precum și actele cauzei, procesul – verbal de cercetare la fața locului din 21.02.2012, din care rezultă cu certitudine că inculpatul inițial a avut scop de cupiditate.

Consideră că concluzia instanței de fond referitor la faptul că urmărirea penală nu putea fi începută înainte de expirarea termenului de achitare integrală a datoriei, adică după luna iunie 2012, este greșită, deoarece infracțiunea care i se impută inculpatului este o infracțiune materială și se consumă în momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altei persoane la propria dorință. Prin urmare, organul de urmărire penală a stabilit cu certitudine că făptuitorul încă la momentul intrării în posesia bunului urmărea scopul de a-l sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat;

- partea vătămată Russu Marin, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de condamnare a inculpatului conform învinuirii înaintate, argumentând că instanța de fond a examinat cauza unilateral,

bazându-se doar pe declarațiile inculpatului. Consideră că Cotenco M. de la bun început a urmărit scopul de a-l înșela și niciodată nu a avut intenția de a-i restitui banii pe automobil.

4. La 26 august 2013, partea vătămată a înaintat o cerere prin care și-a retras apelul declarat împotriva sentinței Judecătoriei Soroca din 17 decembrie 2012, solicitând încetarea procedurii judecării apelului (f.d.165).

5. Colegiul penal al Curții de Apel Bălți prin încheierea din 24 octombrie 2013, a dispus admiterea cererii și încetarea procedurii de apel după apelul declarat de partea vătămată Russu Marin.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 noiembrie 2013, apelul acuzatorului de stat a fost respins ca nefondat.

7. Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că, prima instanță corect a constatat circumstanțele de fapt și de drept, just a apreciat probele prezentate și a pronunțat o sentință legală și întemeiată.

Colegiul penal a reținut că, inculpatul la momentul primirii automobilului de la Russu M. i-a propus ultimului să întocmească o recipisă, însă acesta a refuzat, motivînd că are încredere. Totodată, Cotenco M. a adus la cunoștința părții vătămate faptul că la moment nu dispune de bani pentru a achita integral costul automobilului, însă i-a promis că î-i va achita în rate, la ce Russu M. a fost de acord, fapt ce denotă că bunul nu a fost dobîndit de către inculpat în mod ilicit.

Argumentul procurorului referitor la faptul că inculpatul la momentul primirii automobilului urmărea scopul de a-l sustrage și nu avea intenția de a achita prețul convenit, instanța l-a respins ca fiind declarativ și neîntemeiat. Astfel, inculpatul i-a explicat părții vătămate că intenționează să repare automobilul și să-l vîndă mai scump, negociînd totodată prețul acestuia și modul de achitare, ceea ce constituie o relație civilă și nu penală. Mai mult, Colegiul a menționat că, Cotenco M. i-a propus părții vătămate să întocmească o recipisă fapt ce infirmă intenția acestuia de a dobîndi ilicit averea lui Russu M.

Instanța de apel a reținut ca fiind corectă concluzia instanței de fond referitor la faptul că cauza penală a fost intentată pînă la expirarea termenului de rambursare integrală a datoriei, luna iunie 2012, iar partea

acuzării nu a prezentat careva probe în susținerea afirmațiilor sale privitor la faptul că inculpatul de la început avea scopul să nu restituie datoria.

Totodată, Colegiul penal a conchis că urmărirea penală a fost începută în baza plîngerii unei persoane, care nu este proprietar a bunului litigios, dat fiind faptul că proprietar al automobilului menționat este Russu Tatiana.

Prin urmare, instanța de apel a concluzionat că litigiul apărut urma a fi soluționat în cadrul unui proces civil, care putea fi intentat de proprietarul bunului.

În consecință, Colegiul penal a reținut, că partea acuzării nu a prezentat probe care ar confirma că inculpatul Cotenco Marcel a prezentat părții vătămate informație care nu corespunde adevărului sau prin abuz de încredere a dobândit automobilul menționat.

8. Împotriva hotărîrilor judecătorești nominalizate a declarat recurs ordinar procurorul Eremciuc Gh., care invocînd temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărîrii contestate și dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, argumentînd următoarele:

- instanțele judecătorești au neglijat probele prezentate în sprijinul acuzării, neîntemeiat nu au luat în considerație declarațiile părții vătămate Russu Marin care a menționat că inculpatului a insistat să procure de la el automobilul, invocînd că vrea să-l repare și să-l vîndă, dîndu-i asigurări că îi v-a achita suma într-o perioadă de 6 luni, precum și declarațiile martorilor Șevciuc Denis, care a comunicat că inculpatul i-a propus să procure automobilul în cauză, asigurîndu-l totodată că acesta îi aparține, la fel și declarațiile martorului Mardari Tudor, care a confirmat faptul că Cotenco M. i-a propus să procure automobilul de model „Opel Omega” contra sumei de 300 dolari.

Consideră neîntemeiată și ilegală concluzia instanțelor ierarhic inferioare referitor la faptul că între Cotenco M. și Russu M. există relații civile deoarece, prin probele prezentate s-a dovedit cu certitudine că inculpatul de la început a avut scopul de a-l deposeda pe pătimit de automobil.

9. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal al Curții Supreme

de Justiție decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, în conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit dispoziției art.424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Acuzatorul de stat în recursul declarat a invocat prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond și de apel în cazul în care hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția

Colegiul penal constată că, motivul invocat de recurent nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel. Lecturînd textul deciziei instanței de apel, se observă că aceasta și-a motivat soluția adoptată, oferind răspunsuri la toate motivele apelului declarat. Mai mult, aceasta a supus unei cercetări minuțioase toate probele administrate în cauză a audiat suplimentar inculpatul, partea vătămată precum și a cercetat actele cauzei, declarațiile martorilor care, fiind coroborate cu înscrisurile anexate la cauza penală și cu celelalte probe, au permis instanței de apel de a conchide că vina inculpatului Cotenco Marcel în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, nu este dovedită, menținînd sentința de achitare.

Argumentele procurorului, precum că instanțele judecătorești au neglijat probele prezentate în sprijinul acuzării, neîntemeiat nu au luat în considerație declarațiile părții vătămate Russu Marin nu au nici un suport legal. Colegiul menționează că instanța de apel a făcut o analiză amplă a probelor acumulate pe cauză, a indicat pentru care motive s-au admis unele

probe și s-au respins altele, a argumentat detaliat, din care motive au fost respinse probele aduse de partea acuzării în confirmarea învinuirii incriminate inculpatului. În consecință toate probele au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile făcute de instanța de apel rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

La fel, Colegiul penal, reține ca fiind corectă concluzia instanțelor ierarhic inferioare referitor la faptul că urmărirea penală a fost pornită în baza plîngerii unei persoane care nu este proprietar al bunului litigios, iar acest litigiu urma a fi soluționat în cadrul procesului civil, care putea fi intentat de proprietarul bunului.

Dezacordul autorului recursului cu aprecierea probelor de către instanța de apel, nu se încadrează în temeiurile de recurs, prevăzute de art.427 Cod de procedură penală.

Colegiul menționează că, critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care este de competența instanțelor de fond și apel. La etapa recursului ordinar instanța de recurs nu efectuează un control asupra fondului cauzei, ci verifică aplicarea corectă a normelor de drept material și de procedură față de faptele constatate de instanța de fond ori, după caz, de instanța de apel, care se efectuează numai în limita temeiurilor formulate în recurs și numai în acest aspect este competentă a se pronunța.

Prin urmare, Colegiul constată ca întemeiate concluziile instanței de fond și de apel referitor la achitarea inculpatului, concluzii care, cum s-a menționat anterior, detaliat sînt motivate și se bazează pe aprecierea obiectivă și sub toate aspectele a probelor administrate în cauză.

Din textul deciziei rezultă că, instanța de apel și-a motivat soluția adoptată în sensul oferirii răspunsurilor la motivele apelului declarat de procuror.

Astfel, instanțele de judecată corect au conchis că învinuirea adusă lui Cotenco Marcel nu este bazată pe probe incontestabile directe și pertinente ce ar confirma vinovăția acestuia, iar potrivit art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte,

cercetate de instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului. În acest aspect, instanțele de fond și apel corect au concluzionat, că fapta lui Cotenco Marcel nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, astfel lipsind probe care confirmă latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii incriminate.

În această ordine de idei, Colegiul penal, enunță că temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură, nu și-a găsit confirmarea în recursul declarat de acuzatorul de stat și acesta urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

10. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți Ghenadie Eremciuc, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 noiembrie 2013, în cauza penală în privința lui *Cotenco Marcel Mihail*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 09 aprilie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Ghenadie Nicolaev